

Eliška Hájková, Urbanistický vývoj města Strakonice ve dvacátém století (Se zaměřením na 1. polovinu 20. století), diplomová práce, Pedagogická fakulta Jihočeské univerzity, České Budějovice 2008.

Posudek oponenta

Strakonice je historickým sídlem v jižních Čechách, které ve dvacátém století ztratilo mnohé ze svého půvabu ne příliš citlivými urbanistickými zásahy. Právě jimi se rozhodla zabývat ve své práci diplomantka Eliška Hájková. Je dobře, že překročila úzké časové vymezení první polovinou minulého století, kterým hrozila v názvu práce, a svůj zájem upřela i na období reálného socialismu, kdy svérázné pojetí modernizace nebralo ohledy na svébytný architektonický ráz urbanistických celků.

Diplomová práce Elišky Hájkové se vyznačuje nebývale poctivou pramennou heuristikou. K tématu se jí podařilo najít množství vydaných i nevydaných písemných pramenů. Účelně využívala historických map, fotografií i dokumentárních filmů. Až nadbytečným se jeví pokus zapojit také výpovědi pamětníků. Stejnou pozornost jako pramenům však diplomantka nevěnovala literatuře. Svědčí o tom soupis v závěru práce. V něm, kromě formálních nedostatků týkajících se především zařazení vydaných pramenů do literatury, nepříjemně překvapí nevyváženost použitých titulů. Jako příklad mohu uvést nezměrné množství prací k dějinám První světové války (včetně Brusilovových pamětí!?), které však autorka ve vlastním textu využila jen okrajově. Na druhé straně v seznamu (a bohužel i v úvodu a odkazech k vlastnímu textu diplomové práce) absentuje velké množství základních titulů, které se zabývají urbanismem a urbanizací z hlediska historického, sociologického, geografického a architektonického. Tento nedostatek pak zasahuje samotnou práci ne zcela zřetelným teoretickým vymezením vlastního tématu, jež nachází odraz v občasně bezradnosti v zacházení s bohatým pramenným materiálem. Na tomto místě doporučuji autorce v práci pokračovat a zcela zúročit rozsáhlou heuristiku.

Význam práce, jak jsem již naznačil, nespočívá tolik v rovině interpretace, ale v přesném a podloženém popisu vývoje městského organismu jihočeského historického sídla. Z možných přístupů k výběru předkládaných fakt zvolila Eliška Hájková především hledisko historicko geografické a sociálně historické. Mrzí mne, že téměř zcela opominula urbanismus jako fenomén architektonický. Použitou kombinací popisu vývoje sídelní

struktury a každodenního života se jí podařilo městský organismus zabydlet lidmi. Vytvořila tak jakousi kroniku Strakonice ve dvacátém století. Na straně druhé však zvolený striktně chronologický výklad brání hlubší interpretaci.

Diplomová práce Elišky Hájkové má svůj nesporný význam a její zjištění by si zasloužila publikaci v regionálních periodikách. Přínosné je i shromáždění množství ikonografického materiálu, jenž je z části představen v přílohách.

Přes výše uvedené nedostatky hodnotím diplomovou práci Elišky Hájkové ještě známkou **výborně**.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Bezecný', with a stylized flourish at the end.

Mgr. Zdeněk Bezecný, Ph.D.